

HOMAN

Biełaruskaja Wilenskaja časopiś

Cena s pieresyłkaj i dastačkaj da chaty.

na 1 hod—4 m. 80 fen., na 1/2 hodu—2 m. 40 fen., na 3 miesiacy — 1 m. 20 f., na 1 mies. — 40 f.

wychodzić dwa razy u tydzień: u aŭtorki i piatnicy.

Adres redakcii: Wilnia, Zawalnaja 7.

Adres administracii i ekspedycji: M. Stefanskaja 23.

Cena Abwiestak

na 4-aj staranie za radok drobnymi literam —25 fen.; drobnije abwiestki pa 5 fen. za słowa. Abwiestki ab śmierci—60 fen. za li-niejku drobn. drukam.

№ 55 (147) Hod II. Wilnia,

10 lipnia 1917 h.

Cena 5 fen. (3 kap.)

Rasiejskaje nastupleńnie.

9 lipnia.

Zachodni teatr.

Front niemieckaho Naslednika: Pry Šmen de Dam, pašla silnaj padhatoŭki minamiotami, naša piachota zdabyła šturmam francuskiye akopy na poŭdni ad Parni Filen na šyryni 3 1/2 kilom. Adbity 5 kontratak. Francuzy mieli wialikije krywawyje straty. Uziaty ŭ paŭn 30 aficerou i bolš za 800 saŭdatoŭ. Dabyča wajennymi materjałami nadta wiaikaja.

Uščodni teatr.

Front Leopolda Bawarskaho: Hrupa wojsk Bem-Ermoli:

Miž strypaj i Zaŭtoy Lipaj ażywili-ŭlasia rabota artyleriji. Pry Stanisławowie byli nowyje bitwy. Silnyje rasiejskiye ataki adcisnuli stajaŭšyje tamaka wojski na 1/2 kilometra da lasistych hor Čorny Les. Puščenyje ŭ chod niemieckije rezerwy strymali ŭdar.

Front ere-hercoga Jozefa: U Karpatach żywiejšaja čynnaść rasiejskich batarej.

Na fronci Makienzena i Makiedonskim — biez pieramien.

PIECIARBURH (P.T.A.). Tymčasowy urad apawieščaje:

U paławinie lipnia sazywajecca ŭ Paryży konferencija sajuźnikou, katoraja budzie zanimacca bałkanskej sprawaj. Patreba sazywaju hetaj konferencii wyplywaje z wialikaj zabłutanaści palityčnaho i strateičnaho pałažeńnia na Bałkanach i z žadańnia dajsci zholdliwaści pahladoŭ sajuźnikou i namiecić supolnuju liniju. Rasiejskiye delehaty, katoryje pajeduć na hetu konferenciju, apyč dyrektyŭ u čysta wajennych sprawach atrymali instrukcii ab razwiazcy palityčnych spraŭ na Bałkanach.

Hetyje delehaty wyskažuć pahłady tymčasowaho uradu i asabliwa buduć dabiwacca, kab byli prawiedzieny ŭ żyćcio apawieščenyje rasiejskaj demokracijej pryņopy palityki.

Asabliwa-ž heta adnosićca da hreckaj sprawy. My nie mahli nia wyskažać swajho niezadowolstwa sposabami, pry pomaćy katorych adnaho karala zamianili druhim. Wiadoma, my tut nie kirawalisia achwotaj paddzierżywać karala Konstantyna, palityku katoraho my asudžili i dalej wostra sudžim. Ale my ličym, što nieha dapaścić, kab niechta miešaŭsia ŭ unutrenyje sprawy hreckaho narodu. Heta prymusiło nas zrabić swaju zajawu i admowicca da-łučyć swaje wojski da wystupleńnia u Hrecii. Pry abmieni s sajuźnikami dumkami, my zajawili swoj pahlad, što orhanizacija upraŭleńnia — heta sprawa tolki samoha hreckaho narodu. My zajawili, što rasiejski narod, wyzwoleny s-pad jarma dynastyi, spahada-je tolki takoj samaj razwiazcy sprawy hreckim narodom.

Treba adznačyć, što wajennyje operacii našych wojsk daduć našamu ho-łasiu bolš wahi ŭ miźnarodnych pytańniach i što demokracija, apirajučysia na účynki rewolucyjnej armii, zdabudzie asabliwuju silu. Heta tym bolejš waźna dzieła konferencii, jakaja maje adbyćca ŭ Paryży i praca katoraj adabjecca na miźnarodnaj konferencii sajuźnikou, jakaja maje skora adbyćca i da jakoj tymčasowy urad pryhataŭla-jecca.

AMSTERDAM. S Pieciarburha danosić, što krajnije partyi wiaduć ahitaciju proci taho, kab siły armii byli ŭżyty dzieła baracby za niewiadamuju metu. Z hetaj pryčyny anhliskije hazety žadajuć, kab sajuźniki ŭrešci apublikawali swaje wajennyje mety.

PIECIARBURH. Usierasiejski zjezd pastanawili u tuju sleradu ułażyć pastajanny centralny kamitet s 500 členou, u tym liku 250 sielan, 200 saŭdatoŭ i 50 predstaŭnikou Pieciarburha.

STOKHOLM. Kurs rubla, katory ŭ Finlandii pierad wajnoj byŭ 2,75, a pašla ŭpaŭ da 1,60 m., u tuju piatnicu oficjalna ustanowien na 1,38 m. Adnak, i pawodluh hetaho kursu rasiejskich hrošy nia choćuć brać.

Rasiejska - finlandzkije pačtowije znosiny spynilisia.

Wilnia, 10 lipnia.

Rasiejski rewolucyjny urad pad naciskam sajuźnikou pačaŭ daŭno ždanaje nastupleńnie. Wajennamu ministru Klerenskamu, pašla doŭhaj, upornaj pracy, ŭdałosia ŭrešci prymusić armiju wyjści z akopaŭ i pajsci ŭplarod.

My nia budziem razhledać hetaho kroku s čysta wajennaho pahladu, nia budziem ničoha praročyć ab udačy, ci nieŭdačy nowaho rasiejskaho nastupleńnia. My zwiertajem uwahu tolki na toje, jakaje značeńnie jano maje ŭ unutrenym żyćcio Rasiei i što sulie sprawie rewolucii.

S čyślenych wiestak, jakije my za apošnije miesiacy drukawali ŭ našaj hazeci, jasna widać, što ŭ Rasiei jość miž rewolucyonierami dwa rezka roznarodnyje kruhi. Adzin — heta toj, predstaŭniki katoraho majuć ciapier ułaść u swaich rukach. Hety kirunak ad samaho pačatku rewolucii mieŭ na meci zrabić tolki palityčny pierewarot, naładzić u Rasiei nowy dzieržaŭny ład — demokratyčnuju respubliku, ŭ katoraj rabočyje masy mieli by mahčymaś swabodna wiaści swajo klasowaje zmahańnie s kapitalam, — ale ab socyalnym pierewaroci ŭžo ciapier (apyč razwiazki ziamielnej sprawy) zusim nia dumaŭ. Adnak, padniaŭšasiasia rewolucyjnaja chwala nie zatrymałasia tam, dzie chacieli orhanizatary pierewarotu: narodnyje masy, skranuŭšysia z miejsca, siłaj swajho razhonu jduć dalej, — i woś u radach rewolucyonierou rezka wyjaŭlajecca nowy kirunak — bolš radykalny za pieršy. Tut užo jasna wyskazywajecca dumka ab pierewaroci nia tolki palityčnym, ale i socyalnym. Tut idzie hutarka ab zmahańni nia tolki z asatkami staroha ładu i palityčnym panawańniem buržuazii, ale i s kapitalistyčnym ładam naahui.

Lohka zrazumieć, što za pieršym kirunkam pajšła, poruč z umiarkawanaj demokracijej, tak-že i liberalnaja buržuazija, bahataja kulturnymi siłami — swajej intelihiencijej. Kala idei palityčnaj rewolucii zhurtawałasia badaj usia pastupowaja intelihiencija Rasiei, i z hetaj pryčyny tymčasowamu uradu hetak lohka i skora ŭdałosia stwaryć nowuju administracyjniju orhanizaciju pa ŭsiej dzierżawie, apirajučysia na wiernych rewolucii ludziej. — Za druhim kirunkam, kirunkam socyalnaho pierewarotu, iduć badaj adny tolki rabo tnie kije masy, ŭ radach katorych intelihiencyjnych sił nie šmat. Dy ŭ hetym — i siła, i słabaść taho kirunku: jon silny, jak siła niščučajaja, ale słaaby, jak siła hasudarstwienna-tworčajaja.

Tymčasowy urad, pačynajučy ciapierašniaje nastupleńnie, treba dumać, mieŭ na meci nia tolki zrabić ustupku damahańniam sajuźnikou, ale i niešta druhoje: jon spadziewaŭsia, što, skirawaŭšy enerhiju narodu da wajennych wystupleńniou, jon zdajeje strymać pačatak socyalnaj rewolucii, — spadziewaŭsia što wajennaja ŭdača uzmacuje stanowišće i siłu tymčasowaho uradu. Ale hetak kiraŭniki uradu pastawili na kartu wielmi mnoha: kali nastupleńnie na zachodnim rasiejskim fronci nie udasca, kali, zamiest pobied, Rasieju spatkajuć nowyje ŭdary, dyk tymčasowy urad biazsporna budzie skinut, i tady pačniecca nowaja rewolucija — s silnym nachiłam da socyalnaho pierewarotu.

Tady ŭsim tym intelihiencyjnymi siłami, jakimi akazałasiasia hetak bahataj rewolucyjnaja demokracija, pryjdzie kaniec: ich wykinie rewolucyjnaja massa.

Čy ahramadnaja Rasiejskaja dzierżawa pry takich warunkach nie razwaleca? Čy nia buduć зроблены sproby wiarnuć stary ład? Woś pytańnia, na katoryje blizkaja budućnaja može dać wielmi sumny adkaz.

Ad sloŭ — da dzieła.

Ješće tak nidaŭna biełaruskaj sprawaj zanimalisja ŭ nas tolki idealisty, i hawaryłosia ab jej, jak ab sprawie budućnym, jak ab niečym dalokim, što prawiaści ŭ żyćcio pry najlepšych warunkach možna budzie tolki cierz mnoha-mnoha hod. Ale ideja biełaruskaho nacjonalnaho adradžeńnia ad samaho swajho pačatku mieła wielmi hlybokije i krepkije karani ŭ sučasnym żyćcio, i tolki nienormalnyje warunki, tolki nawała stajała na praškodzi realizacii jaje. Kali-ž henije praškody adpali, ideja zrazu abiarnułasia ŭ żywoje dzieła: spierša tolki z hetaho boku frontu — pad niemieckaj okupacijej, a pašla i ŭ rewolucyjnaj Rasiei wustami biełaruskich palitykou i ŭsiaho hramadźianstwa (minski zjezd) byli apawieščeny palityčnyje žadańnia biełarusou, dy poruč z hetym pačalasia i tut, i tam šyrokaja rabota dzieła razwioćcia biełaruskaj kultury, dzieła zabspiečeńnia biełaruskamu narodu swabodnaho żyćcia i poŭni prawou.

Kolkinadcać hadoŭ pracy lepšych synoŭ Biełarusi pierad wajnoj wytwarjali zusim wyraznuju ideologiju biełaruskaho ruchu i namiečili jasnuju darohu dzieła dalejšaj roboty biełaruskaho hramadźianstwa. Zdareńnia apošniaho času pakazali, što ciapier nima nijakaj potreby zmieniać u toj ci inšy bok zdaŭna namiečenuju pałityčnuju liniju biełarusoŭ. I kałi ranlej nam potreby byli rabotniki-twarcy, praroki biełaruskaj idej, dyk ciapier adkrywajecca niezwyčajna šyrokaje pole da pracy dla koźnaho, chto čujecca biełarusam, u kim bjecca biełaruskaje serce, ŭ kaho jość achwota i siły rabić. Biełaruskaje žyćcio składajecca ciapier tak sama, jak žyćcio inšych narodaŭ, s cełaj massy štodziennych, bolejšy abo mieniejšy važnych spradž; treba ładzić školy biełaruskije, pryhataŭlać da ich wučyciełoŭ, apracoŭwać i wydawać knižki jak dla dzieci, tak i dla wučyciełoŭ; treba orhanizawać ekonomična, — treba dajści taho, kab biełarus na swajej ziamli mieć prawo i moh dostać rabotu i zarobak; treba ładzić usie orhanizacii i ustanowy dzieła zdawoleńnia potreby duży i cieła biełaruskaho narodu. Tut kożyn može znajści dla siebie miejsce da pracy, adpawiednaje jaho zdolnaści, siłam, nakłonnaści. I žyćcio biełaruskaje pawinny twaryć nie niačyšenyje ideologi biełaruskaho ruchu, a sam narod—sama narodnaja massa. Z aboch bakoŭ frontu na ziamli Biełaruskaj razbit užo stary ład; i tut i tam treba budawać nowaje žyćcio ad samych padwalin jaho, a pry hetym usiudy, dzie dahetul sidzieli čužyncy, pawinny znajści miejsce našy ludzi — na ŭsiech administracyjnych stupienjach, wa ŭsiech halinach žyćcia.

Užo ciapier usio ciašniej i ciašniej hurtujecca biełarusy ŭ adnu hramadu. Kożyn dzień adklikajecca nowyje siły, — časta dahetul byŭšyje niewidočnymi, rabišyje swaju skromnuju štodziennuju rabotu u čužych, — i woś jany mohuć užo pracawać u swaich i dla swaich dla swajej rodnej ziamli Biełarusi. Dźwiery na šyrejšy świet pierad nami adčyneny. My pawinny ŭwajści ŭ ich i ŭziać u swaje ruki toje, što ehod historyi wyrwaŭ s prahawitych ruk samadzieržaŭnych caroŭ i ich čalopaŭ-čynoŭnikoŭ!

I. Mieleška.

U Wilni i wakolicach.

× Biełaruskaja narodnaja straŭnia. U piatnicu, 6 lipnia, adkryłasia naładženaja Biełaruskim Kamitetam pry Sw.-Jurskim pr. 22 (ŭ padworku) Biełaruskaja Narodnaja Straŭnia. U straŭni — dwa katy, s katorych

wydajecca razam 500 poroj zupy. Zupu buduć waryć dwa razy ŭ dzień: na śniadańnie i na abied, dy hetak čyścio wydawanych poroj može dajści 1.000. Wielmi wyhodna toje, što straŭnia pamieščajecca ŭ zacišnym i čystym padworku, dy hetak ludziam nia przydziecca ždać na swoj čarod na wulicy. Pieršyje dni zupy wydawali ŭsim, ale ciapier wiadziecca rehistracija pastajannych stałaŭnikoŭ. Treba dumać, što biełarusy achwatniej buduć hortawacca u swajej straŭni, čym pa čužych.

× Na biełaruskije kursy. Na paŭtarycielny kurs dla wučyciełoŭ, katoryje užo wućać u biełaruskich škotach abo pryhataŭlajecca da hetaho, wyjechali u Swisioć niekolkki wučyciełoŭ i kandydatoŭ na wučyciełoŭ także i z Wilni.

Paŭtarycielny kurs maje być zakončon u dwa miesiacy — praz lipieŭ i žniwieŭ. Pašla hetaho pačniecca systematyczny kurs dla nowych wučnioŭ, katoryje pawinny zapisywacca zahadzja.

× Ab pisańni prośb. Dzieła zaščyty publiki ad abirańnia »ablakata-mi« wydan prykaz, što pisać prośby za hrošy mohuć tolki asoby, atrymaŭšyje na heta pazwaleńnie. Koźnaja takaja asoba pawinna zapisywać u knihu pawodŭch numeroŭ usie pisanyje jeju prośby. Płata pawinna być nie wyšej hetkaj taksy:

pieršaja stranica — 1 m.
koźnaja dalejšaja — 50 f,
ale razam ni ŭ jakim prypadku nia bolejšy 2 m.

Kali ŭ adnej sprawi pišecca niekolkki prośb, to płata za ŭsie razam nie pawinna być wyšej 4 marak.

× Skoraja pomać ad 25 čerwieńna da 1 lipnia dadžena ŭ 95 prypadkach. Karetka wyjeżdžała 55 разоŭ.

× Napaminańnie. «W. Z.» napaminaje ješće raz, što ŭsie tawary, wystaułenyje ŭ woknach, pawinny mieć canu.

× U miestowym lombardzi (Tročkaja 14) 18, 19 i 20 lipnia ad 10 da 2 hadz. budzie adbywacca pradaža z licytacii załoženych rečej, dla jakich minuŭ termin wykupu i pracenty za katoryje nia pločeny s 31 kastryčnika 1916 hodu.

× Pahoda ŭ čerwień. Naahu, miesiac čerwieŭ byŭ suchi. Tolki u apošnj dzień, 30-ho, uzniaŭsia wialiki doždž z nawalnicaj, katory daŭ 12 milimetroŭ asadkoŭ, — značyc, tolki na 1.7 milim. mienš, čym daŭ asadkoŭ uwieś miesiac maj. Usiahož asadkoŭ u čerwień byŭ 33,5 milim., jakije pryypadajuć na 14 dzion.

Miesiac čerwieŭ byŭ wielmi haračy. Siaredniaja temperatura ŭ roznym časi dnja była:

a 5 hadz. ranicy	+ 13,7°
" 7 " "	+ 17°
" 2 " pa pałudni	+ 23,6°
" 9 " wiečera	+ 17,6°

Najwyšejšaja temperatura za ŭwieś miesiac była 21-ho a 2 hadzinie: + 33,5°; najniżejšaja — 8-ho a 5 hadz. ranicy: + 4°. Najchłodniejšy dzień byŭ 8-ho, kałi a 5 h. na ranicy bylo + 4°, a a 2—paabiedzi + 10°.

× Temperatura. Najwyšejšaja i najniżejšaja temperatura za aposznije dni była pawodŭch Celsija:

	najwysz.	najniž.
4—5	+ 20°	+ 10°
5—6	+ 19,5°	+ 6,5°
6—7	+ 17°	+ 6°
7—8	+ 19°	+ 7°

Apawieščeńnie.

ab wydačy pašpartoŭ ŭ Miljtärkreisamt Wilna Stadt.

Wa ŭsiech milicyjnych cyrkulach zakončena užo zahadanaja nanowa ŭ mieščach miestowaho okruha Wilni wydačy pašpartoŭ. Z hetaj pryčyny kożyn žychar Wilni, katoramu minulo 10 hadoŭ žyćcia, pawinien mieć swoj pašpart Obost (šwieła-sinijaja knižeczka s fotohafiej i odciskam palca).

Čto, nia hledziačy na pawinnaść wybrać pašpart, z jakoj kolečy pryčyny pašpartu nie maje, pawinien najpaźniej da 14 lipnia jawiecca s potrebnymi dokumentami ŭ kancelaryju pašpartnaho uradu (Passkomando) pry li Partowaj wul. (IV etaž) ad 8 da 11 hadz. ranicaj.

Pašla 15 lipnia 1917 k. zawiereńnie swajej asoby (Personalausweis) mohuć mieć tolki tyje žychary, 1) u katorych pašpart zadzieržaŭ ŭšaściami, 2) katoryje zhubili pašpart i nowaho ješće nie atrymali i 3) katoryje s pryčyny chwary, pačwierdženaj zawiereńnem doktora, nie mahli jawiecca wybrać pašpart.

Čto da pakazanaho dnja nia buduć mieć pašpartu Obost i nie jawiecca pa jaho, taho za heta pakarajuć i wyklučać pry razdačy spażyŭnych praduktoŭ.

U Wilni, 4 lipnia 1917 h.

Miljtärkreisamt Wilna:

Der Stadthauptmann

Pauly.

Z USIAHO KRAJU.

»Niamieckije rubli«.

30 čerwieńna ŭ abaroci bylo »niamieckich rubloŭ« na 81.122.932 rub.

proci 74.874.932 r. 31 maja. 3, 10, 25 i 100-rublowak bylo na 67.177.958 rub. proci 61.745.458. 20, 50-kapieječnych i 1-rublowych — 13.944.974 proci 13.129.474. 31 śnieźnia taho hodu bytolki 28,58 millionaŭ.

Arenda wod.

25 lipnia a 9 hadz. ranicy ŭ pawietowym uradzi ŭ Košedarach buduć zdawać u arendu prawo ławić rybu ŭ waziorach i pratočnych wodach u Košedarskim (b. Trockim) pawieci. Zdawać buduć usio celkom abo čaściami (usiaho 21 časć).

HRODNIA. U wakolicach Hrodnijachary adnej hramady zanimalisia »chryščeńniem« małaka, za što na hramadu byŭ nałożen štraf. Hramada pastanawila, kab usie čeny jaje pryslahnuli u ksiendza, što nie zanimalisia »chryščeńniem«. Tady niekolkki žycharoŭ przyznalisia, što heta jany winawaty.

HRODNIA. Miestowyje školy pry-pynili nawuku 7 lipnia i adkryjucca nanowa 6 žnińnia.

Troje sielan z Radunskaho pawietu hroźbami ŭziali u adnaho lašnika 200 rub., dy pry hetym adzin z ich wydawu siabie za ŭradnika. Samazwanca zasudžili na 2 hady, a dwoch druhich na 1½ h. i na 6 mies. u wastroh.

Wučyciel u Raduni padrablaŭ świe-dootwy, ŭżywajučy fałšywych uradowych piečatak. Apryč taho jon tarhawau sšytkami i knižkami, dadziennymi uradam dla dzieci. Mrawy sud zasudziŭ jaho na 18 mies. u wastroh.

HRODNIA. «Grod. Ztg.» radzić zbirać lekarstwienyje ziołki i zdawać u pawietowy urad za piatu.

HRODNIA. Sielanam pazwoleno vyhaniać kaniej na-nać na pašu i pi-nawać ich samym.

BIEŁASTOK. Zabawa, naładženaja tutejšym wolna-pažarnickim tawarystwam, udałasia wielmi dobra. Na zabawi bylo 2.500 asob. Čysty dachod — 1.500 marak. Hetyje hrošy pojduć na padmohu starym členam i siem-jam ich.

BIEŁASTOK. Železnadarožnaja dyrekcija dała firmie Gordon i Perelson padwodnuju kancessiju dzieła padwozki i wyhruczki tawaroŭ na stancii.

OLHAUCY, paw. Planty. Wo ŭki na pašy napali na žerebla i zjeli jaho biez astatku.

MACIEJEUCY, paw. Planty. Wo ŭki napali na tabun kaniej i zjeli žerebca.

Štob ni zdaryłosia piereniasu.

Napisau Stefan Žeromski.

Na ložku, aznačenym nomieram 24, u samym ciomnym kutku wialikaho balničnaho pakoju le-žaŭ užo niekolkki tydniaŭ dwornyj parabak, hadoŭ trydcaci. Nad haławoj u jaho kačyčalašcia čor-naja, dzierwianaja doščeczka, na katoraj upisana była chwaroba: «kastajed». Adrezali biedniazie lewuju nahu wyšej kalena, bo kość zhnitšy była. Ziamli nia mieŭ; syn parabka, sam byŭ parabkam. Służyŭ u dware, ažanišcia hady sa try tamu, da-ždaŭ syna bieławołosieńkaho, — až tut ni s taho, ni s siaho, hłaŭ, paadkrywalisia rany kruhom kalena. Mi-łašciwyj susied daŭ kania, žonka adwiezła ŭ ho-rad i pamiaścila ŭ balnicu na kość wolaści.

Heta to jon jašče pomniŭ dobra: jeduć sabie wiečarkom z babaj swajej u paradnaj kałamašce. Aboje sa strachu i žalaści, bywaje, i paplačuć, a

papłakašy slozy zahryzuć skarominaj i jajkom hatawanym. A pašla ŭsio niejak pamitusiłasia, i začlańnuła pamiać niečym šerym, byteym tumanom zawałakto.

Dziańki ŭ balnicy adzinakawy, adzin dru-homu padobien, uclakajuć s pamiać, tolki tuha biezpatolnaja cišnie jaho dušu s takoj nieŭmalimaj siłaj, z jakoj kamieŭ cišnie mahitu. A praz tu-man, što pamiać zastaŭ, mihajuć dziwy, katoryje z im rabili: myli krepka, jeści nie dawali, nahu prabawali drocikam kałoc až da samaje kości, — tady aperacijal! Niasuć jaho ŭ salu wializuju miž panou-daktaroŭ, u fartuchach pabryzhanych kry-wioj, — i cwiorđa zapamitau tuju adwahu biez-strašnuju, što jaho paddzierżywaua ŭ tuju clažkaju minutu, byteym ruka mišasernaja. Da aperacii, hledziučy na ŭsiakich chworych u ahulnaj sali balničnaj, i jon snawaŭ sa swajej duży nitku du-mak, jakije wučyc snawać špitalny pakoj, bety samy mudry na świeci wučyciel. A užo pašla aperacii tak asłabieŭ blazmierna, što achwota da ŭsiaho adpała. Jamu ŭsio choładna rabilošcia, a

s paŭdnia, k wiečaru, haława ciažka stanawilašcia jak kamieŭ, a ad haławy pa plecach dryhotka prabirała. S palcaŭ zdarowaj nahl čioptajaa kroŭ plyła k haławie. Dumy, jak kulki żywoha siera-bra, skorańka kacilišcia u adzin kutok mazhoŭ, a pot usio cieła prašybaŭ. Wočy začynialisia, ale nie na son, a na biazčucie — i ŭ tym paŭšnie roznyje mary mitusiłisia jamu. Wot, zdajecca, ŭsio pra-pało, tolki zapach chloraformu razychodžecca ŭsiu-dach; lampa ledźwie świecić, ciemnatu siaba raz-hanłaje, i zdajecca jamu, što jon lažyc pad ahra-madnaj lejkej, a praz trubaczku świecić jasnašć, jak u wakonce, i tam wychad, i jon k hetaj šča-lince idzie kruhom lejki dnjom i nočcu i astana-wiceca nia može; paŭzie, jak šlimak, choć duša rwiecca i trapieščycca, jak ptuška, što u sły pa-pała. Padlaćeć pad samyj wychad niet sił. Wot užo iznoŭ zwališcia ŭniz i dawaj nanawa uzbir-accia na wierch... Jon znaje, što praz wakonce widać! Tolki pierestupić, — i užo staiš na mlažy pad lesam, hdzie rašcieć jaho buiba na čatyroch leškach. I śnicca jamu wosieŭ. Skrož jadreny,

SUWAŁKI. Na Pieciarskiej wul. 72, chłopiec 22 hadoŭ zgwaltawaŭ dziaŭčynu 20 hadoŭ. Susiedzi čuli kryki zgwaltawanaj, ale bajaliska pryjšci na ratunak. Chłopca areštawali.

SOPOCKIN. U dom pry Harystaj wulicy № 1 zalezli zładziei, padyjšli da łożka, ŭ katorym spaŭ 14-hado-waja Pierstunskaja, rasparoli piarynu, wybrali adtul 5.000 rub. hrašmi i na 600 rub. wekseloŭ i ščastliwa ŭciakli.

Cikawa, što dziaŭčyna ničoha nie pa-čuła.

KOŪNA. Kowlenski port stanowił wielmi żywy abraz. Ciażka nahruže-nyje barki ciahnuć try buksirnyje pa-rachodziki da nabierežnaj, dzie tawary wyhrużajuca ŭ pojezdy, katoryje šyb-ka wiazuć ich u hlyb kraju. Wajenny čas pakazaŭ, jakuju waźnuju arteryju dzieła tawarnaha ruchu stanowił Nio-man, asabliwa, kali ŭ im pašla wajny budzie зробlena rehulacija.

ŠTOKHOLM. Na apošnim zasie-đanni ŭsierasejskaha kazačkaha zje-đu bylo wyskazano žadańnie, kab ata-man donskich kazakoŭ, člen dumy Ka-rauloŭ, byŭ naznačen za wajennaha ministra zamiest Kierenskaha.

S kruhoŭ, blizkich da tymčasowa-ho uradu, pawiedamlajuć, što, jak us-ŭtupka hetamu žadańniu, čynnaści wa-jennaha ministra buduć rozdzieleny miż Kierenskim i Karaulowym.

Admirał Wierderskij(?) naznačen zamiest Maksimowa načalnikom Bałtyč-kaha floty.

ŠTOKHOLM. «Now. Wr.» piše:

»Naš urad — niadzolny i biazsilny. Armija — heta bolš nie armija, a hra-mada ludziej, katoryje dumajuć ab usim, tolki nie ab wajnie. Zamožnyje hramadzianie, ratujuć siabie i swajo mieŭnie, ŭciakajuć zahranicu. My chw-rem na ciahnuć chwarobu, i raniej ci paźniej nastupić jaje kryzis. Niehaj že jon nastupić chutče, čym naš orha-nizm budzie zniščen chwarobaj«.

Usie pojezdy pierapoŭnieny kabie-tami, katoryje jeđuć na front adwiedać swaich mužoŭ. Jany admaŭlajuca pla-ćić za prajezd.

ŠTOKHOLM. «Russk. Wied.» panu-rymi kolerami malujuć ruch da addzia-leńnia miż narodami Rasiei. »Sa stra-čam bačyš clapier, što rasejskaja im-pieryja dzieržałasja tolki pad silnym naciskam. Maskali clapier akazaliska zusim niadzolnymi udzieržać nacynal-naści, jakije rwucca koźnaja ŭ swoj bok«.

BERLIN (W.T.B.). Tymčasowy urad pad naciskam socyalištoŭ pasta-nawiŭ sazwać ustanowićy sejm na 29 wierašnia. Heta — wialikaja pabeda socyalištoŭ, bo ješče nidaŭna kn. Lwow publična wyskazaŭsia ŭwiorđa proti skoraho sazawu ustanowićaha sejmu, dy ni ŭ jakim prypadku pierad kan-com wajny.

LONDON. Na nowuju konferenciju sajuźnikoŭ, jakaja maje adbycca ŭ Lon-doni, pajeđuć z Rasiei Kierenskij i Te-reščenko.

ŠTOKHOLM. »Dień« danosić, što ŭ tuju niadzielu pierad anhllickim pa-solstwam adbyliska burnyje demonstra-cii. Čutny byli hroźby i łajanki pa ad-resu Bukanena, kidai kamieñmi. Pašla demonstranty pajišli pad francuskaje pasolstwo i ustroili tut padobnuju ž demon-straciju.

Pieciarskaja rada rab. i saŭd. utwaryła specyjalnuju komisiju z 8 asob dzieła baračby z razruchami za fron-tam. Komisija zanimałasja pytańniem ab masowym dezerterstwie, jakeje sta-nowić surjoznuju niebaspieku dzieła ba-jewoj siły armii. Dezerteroŭ maniacca pazbaŭlać hramadzkih prawoŭ. Kami-sija postanawia zahadać usim oficyal-

nym uradam i ustanowam areštawać dezerteroŭ, uziać ad ŭsich paŭkoŭ spi-ski i pasiać z etapoŭ na front usich zdarowych ludziej.

AMSTERDAM. S pryčyny pawiali-čenaha wypusku »bumažek« u Rasiei pakupnaja siła rubla pamienšała na 80%.

Z usiaha šwietu.

ŠTOKHOLM. Dwa členy štokholm-skaj konferencii, Irlandcy Hill i Džaf-nej, drukujuć u «Svenska Dagbladet» zajawu proti konferencii, katoruju sta-ronniki sajuźnikoŭ wiaduć adnastaron-na. Na žadańnie anhllickaha pasta u Štokholmi Wanderwelde admowišla pryňać abodwuch irlandcoŭ. Kožyn irlandziec, indus, pers, finlandziec, ahip-cianin, katory robi niekarysnuju dla sajuźnikoŭ zajawu, apawieščajecca za niamieckaha ahlienta. Konferencija ni-čoha nia choće sluchać ab uciskanych hllickim imperyalizmam narodach.

ŠTOKHOLM. Naahui, jość nadzleja, što u žniŭni abo ŭ wierašni zbiarecca ahulnaja mirnaja konferencija, dola ka-toraj zalezjeć ad rasejcoŭ, bo, kali tam buduć predstaŭniki rasejskaha prole-taryatu, dyk proletaryat Anhlji i Fran-cii hetak sama paśle swaich delehatoŭ.

KOPENHAGA. «Socialdemokraten» danosić, što pačaliska pierahawory ho-landzka-skandynaŭskaha kamitetu z de-putatami rady rab. i saŭd. ab sazywie ahulnaj socyalištyčnej konferencii.

BERLIN. U komisii dzieła zmieny konstytucii socyaldemokraty predžaŭyli rezoluciju, žadajućy proporcyonalnaha wybornaha prawa, s tym, kab pada-wać hołas mahli-by ŭsie skončyšyje 20 hadoŭ, jak mužčyny, tak i kabiety. Predžaŭeńnie hetaje komisija adkinuła, zamianišy jaho rezolucijej, pawodluh katoraj wialikije wybornyje okruhi s čyślenym nasialeńniem wybirajuć pa niekolkim deputatoŭ na asnowi propor-cyonalnaści. Wybary pawinny adby-waeca ŭ niadzielu, abo ŭ šwiata.

BERLIN. Rejchstag. Razhledajućy administracyjnje sprawy Polšcy pre-đstaŭnik pastupočau ŭ niamieckim parlamenci skazaŭ, što najwyšejšy sud u Polšcy pawinien astacca ŭ niamiec-kich rukach, jak apošniaja instancija, dzieła zaščyty nacynalnych mienša-ćiej, kab ich nie pazbawiŭ prawoŭ na-cynalny šowinizm.

BUDAPEŠT. U palityčnych kruhach chodziać čutki, što hraf Esterhazi ma-nicca raspuścić wienhierski sejm z

Rewolucija u Rasiei.

BERLIN (W.T.B.). Druhi udar ra-siejskich mass u' uschodnij Haličynie hetak sama zakončyšia poŭnym raz-hromam. Razhrom 6 lipnia treba ličyć najwialikšaj z rasejskich nieŭdač. He-neralissimus rewolucyjnaj Rasiei ješče pawysiŭ swaju taktyku massowych achwiar. U atakach miż Konjuhami i Ławrykowcami jon kidaŭ u boj štur-mowyje kołony na 15 radoŭ u hlyb hetak biez mišaserdzia, što heta ad-značyć historyja. Naš kulemiotny, pia-chozny i minamiotny ahoŭ kasiŭ chw-ali šturmawaŭšych. Pole s trupami ŭ Haličynie stanowił najstrašnejšy abraz u hetaj wajnie. Brusilow sam siabie pierajšoŭ. U paŭdni ataki rasejcoŭ byli zusim złomieni. Razbityje hra-mady obłynuli ŭ pierapudzie nazad, a za imi pahnaliska našy latuny.

BERLIN. U wakolicach Stanisławo-wa rasejcy 7 lipnia atakawali 3-dywi-zijami, ale byli na ŭsich punktach ad-bity ahniom. U wiečary jany ješče raz pajišli ŭ ataku i ŭwarwaliska pry Jam-nicy, ale byli toj čas wykinuty kontr-atakaj.

Pry apošnim nastupieńni rasejcoŭ wystupili 2 dywizii hwardzil, 3 dywi-zii finlandzkich stralcoŭ i 2 — sibir-skich stralcoŭ i 3 dywizii amurskich pa-hraničnikoŭ, — značyć, najlepšyje ŭ Rasiei wojski.

BERLIN. Pašla troch dzion nastu-pieńnia ŭ Haličynie, jano prypynišia. Rasejskije dywizii hnali ŭ ahoŭ fran-cuskije i anhllickije aficery, i heta pie-rajšo miera krywawaj taktyki carskaj kamandy. Zzadu stajata kawaleryja, katoraj bylo zahadano hnać u boj ucie-kaŭšych. Strašenny abraz wiesnawoha nastupieńnia 1916 hodu, kali kłaliska trupami celyje paŭki, iznoŭ tut paŭta-ryšia. Na mocy ašukanskaha zawie-reńnia, što niamiecki uschodni front aslaben pierawozkaj wojsk na Zachod, rasejskije dywizii hnali na peŭnuju śmierć. Na wajennym ministry Kieren-

skim razam z Brusilowym lažyć adkaz za hetu daremnuju bojnu.

LUGANO. »Corr. d. Sera« dano-siŭ s Pieciarsburha, što dzieła nastup-leńnia u Haličynie rasejcy pryhatawali 39 dywizij.

TORNEO. Rada rab. i saŭd. atry-mała telegrafnuju wiestku, što rasejs-kaje nastupieńnie ŭ Haličynie kaštawa-ło 9 dywizij.

PIECIARBURH. Usierasejski zjezd rad rab. i saŭd. s pryčyny nowaha ra-siejskaha nastupieńnia wypuściŭ ad-ozwu, ŭ jakoj, miż inšym, haworycca:

«Rasejskaja rewolucija ŭžo doŭha kliče ŭsie narody barocca za ahulny mir. Pakul narody Europy nie ad-huknuca na hety przyŭi, wajna bu-dzie trywać dalej biez našaj winy».

U kancy ŭsiu staronku przywajuć napružyć swaje siły dzieła paddzieržki armii.

ŠTOKHOLM. Bolšewiki razam z internacyonalnymi socyaliŭstami padali radzi rab. i saŭd. pratest proti nastup-leńnia, adkaz za katoraje uskładjecca na radu rab. i saŭd. »Prawda« z hetaj pryčyny piše: »kiraŭnikom bolšaści na zjezdzi rab. i saŭd., Cereteli i Kieren-skamu, ŭdałasja niedapuścić hutarki ab hetaj sprawi, a »Izwiestija«, orhan rab. i saŭd., nie napisali ni słowa ni ab za-jawi, ni ab hutarkach«.

PIECARBURH. »Russk. Inw.« piše, što wiadomyje wajaki hienerały Sa-charow i Kalendin wyjšli u adstaŭku, bo jany akazaliska staronnikami staro-ha řadu. Dahetul padaliska ŭ adstaŭku 1.400 aficeroŭ roznych čynoŭ. Najma-łodšamu rasejskamu hienerału Wiesie-lowskamu—36 hadoŭ. Hienerały Ropp, Dierenskij, Kaznakow i kn. Drahomi-row, byšyje dahetul načalnikami wa-jennych akruhoŭ, s pryčyny abwinieŭ-ŭla ŭ pryčinnach da staroha řadu wy-słany na front, jak zwyčajnyje aficery.

čysty wozduch widać wyrazna bierah lesu, bul-bianišče, baba s kaličija rwleć, a jon kapanicaj pa-mahaje, i aboje kidajuć wializarnyje bulbiny, jak parasiaty. Na uzhorku, na rzyščy sabraliska pastu-obi kučkaj, mlechami panakrywalisia, nohi bosyje padkorčyli, łapak nawałakli i claplo raskłali i luba hrejucca! S popiełu ciahajuć piečenyje bulby. A dym ścielica, smałoj pachnie...

Kali čušia zdarawiejšym, krapčejšym, kali haračka adlehała, tady nachodziŭ na jaho strach, toj strach słabych, pakryŭdženych. I pad hno-tam taho strachu sam biedny maleŭ, rabišia, jak kanapielka, i ŭciakaŭ, uciakaŭ, a za im hnalisia roznyje maryl...

Nakaniec, rana stała haicca, haračka adpała. Duša biedniahi adžyła, wyprastawałasja, skazaŭ by čto s taho šwietu wiarnułasja, pamudreła i stała ŭsio, jak daŭniej, zamiečać i razmyšlać. Tolki dumy jaho pieremlaniliska. Daŭniej žalać dušu abnimala, i, choć hidžyšia, ŭsiož žaleŭ sam siabie; clapier nienawidziŭ akalečenaje bydła i tych, čto akalečyŭ, i tych nieščasnych, što popleć le-

žali. Pry tym naradzišia i siadzieŭ u sercy jaho hnieŭ, s katorym dumy jaho biehl adna za adnej šukać tuju siłu, što pryhawor na jaho padpisała.

Mučyŭ hetak doŭha dušu swaju, i paharčeła jana, jak plaŭn. Až raz zamieciŭ, što zdarowaja, prawaja naha miarowieje, pochnie u kostačce. Woš table maješ!

Kali hłaŭnyj doktor abchodziŭ ranicaj chwo-rych, biedny parabak pažališia jamu na swaju nowuju biadu. Doktor abstukaŭ kość, pamacaŭ zasochšaje, chudoje ciela, nadrezaŭ ašciarožna puchlinu, prakanašia, što drot lezieć, jak u wadu, da samaje kości, abtros palcy i pahladzieŭ ža-łašliwa ŭ wočy parabku. «Klepska, brat, s taboj; trebab bylo druhuju nahu... widziš... niebaraka, ale ty słaby, kwoly. Lažy sabie tut, budzie lepš, čym u chaci. Nakormiać, pamyjuć». Skazaŭ i pajišoŭ. Ale ad dźwiarej wiarnušia, padyjšoŭ k parabku, nahnušia nad im i nieŭznak pahladziŭ jaho rukoj pa haławie. A toj biedak tak i aba-mleŭ: bytcym čto cepam pa haławie pierajechaŭ.

Wočy začyniŭ i doŭha ležaŭ, — ažno su-pakoišia. Jość u duży čelawiečaj kamorka pa-tajnaja, na siem zamkoŭ začynienaja, dy nihto i ničoha jaje nie adčynić, tolki admyčka zładziejskaja praklataho nieščaścia.

A chwajecca ŭ jej dziŭnaja lubota — naj-bolšaja mudraść: što Boh daŭ, pieranieści treba! I biedak ležaŭ spakojna na tapčanie swaim, a pa uzwarušenaj duży išoŭ Chrystos, jak pa mory, supakoiwajućy buru.

S tych por hľadzieŭ u biazsonnyje nočy, u dni pahanyje na ŭsio, bytoym z dali, bytoym z dobraho kutočka, hdzie čieha i pryjemna, adkul usio pakazwajecca małym i niewartym klapotaŭ, ale ŭsiotki lubym.

„Štož zrobiš, štož zrobiš...“ šepaŭ, bywała. „Nichaj Boh daje inšym ludzjom... Nie nare-kaj; i tabie mahlob być horej“...

Pierekłała T. G.

